

Pelgrimspad 2009 – 2010 – 2011

LAW 7 – 1 en 7 – 2

Van Amsterdam naar Visé

2009 – 2010 - 2011

***Jan Aartsen
September 2011***

Het Pelgrimspad 2009 – 2010 - 2011

Lange Afstandwandeling van Amsterdam naar Visé.

LAW 7-1, 7-2

Voorwoord.

Als voorbereiding op de buitenlandse wandeltochten lopen Jef en ik het Pelgrimspad. We lopen dit pad in delen van max. 5 dagen.

Het Pelgrimspad vangt aan in Amsterdam en eindigt in Visé in België, net over de grens bij Maastricht.

De lengte van het pad is ca. 470 kilometer en loopt door mooie gebieden, zoals het Groenehart, het rivierengebied en Zuid Limburg.

In het voorjaar zien we de water- en weidevogels broeden in rustige gebieden.

Het pad gaat over graskaden, jaagpaden en tiendwegen. Na Gorinchem gaat het pad door de Loonse en Drunense duinen.

De route van het Pelgrimspad.

De route loopt van Amsterdam via 's-Hertogenbosch naar Visé in België.

Jef en ik lopen deze route in meerdere delen.

Deel 1: Weert naar Visé.

Deel 2: Amsterdam naar Gorinchem.

Deel 3: Gorinchem naar 's-Hertogenbosch

Deel 4 's-Hertogenbosch naar Weert.

Voor de goede volgorde van de route is dit dagboek opgesteld in de volgorde van Amsterdam naar Visé.

Voorwoord deel 2.

Het Pelgrimspad lopen we deze week van Amsterdam naar Gorinchem.

Het is een afstand van ca. 150 kilometer en we lopen van maandag 5 april t/m vrijdag 9 april.

Deze week is het weer een voorbereiding op de Franciscaanse Voetreis van Florence naar Rome. We vertrekken op 20 april a.s. vanaf Florence.

Maandag 5 april 2010. Amsterdam – Aalsmeer: 21 km.

Om 7.00 uur vertrekt de trein in Etten-Leur en we arriveren om ca. 9.00 uur in Amsterdam.

De weersvoorspelling is redelijk. Het zou de komende dagen droog weer zijn.

Als we het Centraal Station uitlopen, zien we, dat het rondom het Centraal Station één grote bouwput is. Overal staan schuttingen en hekwerken.

We steken het stationsplein over en lopen het Damrak in.

We kunnen bij Mc Donald koffie drinken.

Er lopen al redelijk veel toeristen door de stad. Er wordt veel Engels gesproken.

Op de Dam staat het Paleis op de Dam, dat geheel in de steigers staat met doek aan de buitenzijde.

Links staat het verzetsmonument. De toegangsdeur naar het Burgerweeshuis is helaas nog afgesloten. Nu kunnen we het

Begijnhof niet bezoeken.

We lopen er omheen. Via de Leidsegracht en het Leidseplein komen we bij de ingang van het Vondelpark.

Het Vondelpark bestaat uit paden, waterloopjes en grasvelden. Er staan ook veel bomen.

Voor in het park staat een standbeeld van Joost van de Vondel. Het beeld staat in een groot perk met violen.

De markeringen, rood/wit, staan goed aangegeven. Het is geen enkel probleem om de route te volgen.

Het weer is ook redelijk goed. Het is bewolkt en grijs, maar het is droog.

Het is al redelijk druk in het park met trimmers.

Ca. 40 jaar geleden was het Vondelpark beroemd (berucht) om de provo's, die hier bivakkeerden en protesteerden en voor relletjes zorgden.

Om ca. 10.30 uur verlaten we het Vondelpark en lopen we langs het kanaal De Schinkel. In de jachthaven De Nieuwe Meer liggen veel woonboten. Er liggen zeer mooie, maar ook smerige boten met veel achterstallig onderhoud. Het lijkt soms wel een woonwagenkampje op het water.

Na de jachthaven komen we in de buurt van het nieuwe kantoor van ING. Het gebouw staat op palen en heeft de vorm van een schip.

We lopen onder de A10 door richting de Bosbaan. Langs de A10 zien we het verkeersbord voor de afslag S108 naar Diemen.

We passeren de Bosbaan en komen in het Amsterdamse Bos. Hier komen we bij het Klimpark Fun Forest.

Hier zijn vele houten vlonders in de bomen aangebracht op ca. 4 meter hoogte. Deze vlonders zijn met elkaar verbonden d.m.v. touwladders, palen, staalkabels, etc. Er wordt

door de jeugd veel gebruik van gemaakt om te klauteren van de ene naar de andere boom. Het is echt padvindingswerk. Het is leuk om te zien. De kinderen maken gebruik van veiligheidskabels om te voorkomen, dat ze 4 meter naar beneden vallen.

Het Amsterdamse Bos is een mooi bos. Er staan veel banken. Ook stromen er veel beekjes met de nodige brugjes.

Links van het bos ligt Amstelveen. We lopen onder de N232 door en lopen langs de Poel.

De Poel is een plas in het Amsterdamse Bos. Als we er langs lopen, zien we het plaatsje Bovenkerk liggen. Het kerkje toort fier boven de bebouwing uit.

We lopen door een terrein met open vlakken met gras, waar Hooglanders lopen. Ze lopen wat verder van ons vandaan.

Als we het Amsterdamse Bos verlaten komen we op de Mr. Jac Takkade. Deze dijk loopt langs de Ringvaart van de Haarlemmermeerpolder. Aan de andere kant ligt de Schinkelpolder.

Aan de andere zijde van de Ringvaart ligt het terrein van Schiphol. Er staan veel hallen en ook veel vliegtuigen. Regelmatig stijgen vliegtuigen op.

Om ca. 13.45 uur verlaten we de Mr. Jac Takkade en de Ringvaart en gaan richting Oosteinde.

We komen langs een afgeknotte molen. De molen heet de Vijzelmolen van de Schinkelpolder en is gebouwd in 1857 t.b.v. de droogmaking van de Schinkelpolder. De vlucht van de wieken was 28 meter. In 1882 is de molen grotendeels afgebroken en werd omgebouwd tot gemaal met stoommachine. Later werd de stoommachine weer vervangen door een elektrische machine.

Sinds 1989 is er een nieuw gemaal.

In het dorp gaan we rechtsaf de Oosteinderweg op en passeren een leuk kerkje.

Na ca. 1 kilometer is er een Beach Restaurant. Het is een complex met overdekte beachvolleybal- en voetbalvelden. Het is er redelijk druk. Er zijn zelfs veldjes voor kinderen.

Wij drinken hier koffie. Als we verder gaan, beginnen er weer een paar wedstrijden.

We passeren de aanleg van de nieuwe weg N201. Aan beide zijden van de weg is een bouwput met stalen damwanden. De weg wordt hier verdiept aangelegd en verderop verdwijnt de weg in een tunnel.

We komen op de Aalsmeerderweg. Op huisnummer 84 moeten we zijn voor onze B&B.

Om 15.15 uur arriveren we bij de familie van Leeuwen. Mevrouw opent de voordeur. We krijgen meteen koffie. Haar man (Dirk) komt even later met zijn moeder binnen. Ze is nog erg vitaal, ondanks haar 98 jarige leeftijd. Na het douchen ga ik schrijven. Om 18.00 uur gaan we in het dorp wat eten. Het is wel 30 minuten lopen eer we een Chinees restaurant bereiken. Om 20.00 uur zijn we weer terug in de B&B. We drinken nog koffie in de woonkamer.

Oma kletst gezellig mee.

Om 20.30 uur brengt Dirk haar weer terug naar het verzorgingshuis. Even later gaan we naar onze kamer en gaan kort daarna slapen.

Dinsdag 6 april 2010. Aalsmeer – Alphen aan de Rijn: 31 km

Om 7.00 uur staan we op. Een half uur later ontbijten we en vertrekken om 8.00 uur. We kunnen doorlopen naar de Stommerkade. Deze kade loopt om Aalsmeer heen. De weersverwachting is goed. De voorspelling is zonnig weer met een temperatuur van ca. 17 graden. We passeren grote veilinghallen, waar bloemen verhandeld worden. Er rijden veel grote vrachtwagens af en aan. We lopen langs de Westeinder Plassen en gaan richting Hornmeer. Dit dorp valt onder de gemeente Aalsmeer. We wandelen langs de Westeinder Plassen en een watertoren.

Na Hornmeer gaan we richting de Kwakel. De route loopt door de Oosterpolder.

In de Kwakel komen we bij het fort De Kwakel. Het fort is een onderdeel van de verdedigingswerken van de Stelling van Amsterdam. De stelling is een waterlinie, die in ca. 1900 in een brede kring rond Amsterdam is aangelegd. Dit verdedigingsstelsel is nooit op zijn deugdelijkheid getest. Deze Stelling ligt op ca. 15 kilometer rond Amsterdam. Dit Fort is tegenwoordig in gebruik als ontspanning- en verkoopruimte. Om ca. 10.00 uur lopen we langs het Amstel-Drechtkanaal. Bij de

Tolhuissluis kunnen we koffie drinken. We kunnen op het terras in de tuin zitten. Het is hier heerlijk weer.

We volgen de rivier tot het plaatsje Bilderdam. We gaan via een brugje naar de andere kant van de rivier en lopen zo weer terug richting de Tolhuissluis.

*Bij de sluizen moeten we verder langs het Aarkanaal.
Practisch de gehele morgen lopen we langs kanalen.*

Om ca. 12.00 uur arriveren we bij de Kattensluizen in Nieuwveen. Het is een ophaalbrug.

Bij de Kattensluizen gaan we de Kattenbrug over en verlaten we even de Ringvaart. Even later lopen we toch weer langs de Ringvaart.

Er wordt jong vee voor het eerst dit jaar in de weilanden gedaan. Ze springen wulps in het rond. De meesten zien er erg vies uit. Het achterwerk en de buik zitten onder de koeienpoep.

De dijk langs de Ringvaart volgen we ca. 5 kilometer. We lopen door het gras, dat gelukkig nog vrij kort is.

Er lopen veel schapen op de dijk met lammetjes. Het is leuk om te zien. Bij dit mooie weer zijn de meesten erg speels.

We passeren het plaatsje Kortenaar. Het is niet meer dan een gehucht.

Om ca. 14.00 uur arriveren we in Aarlanderveen. Er staat een leuk kerkje. Er is een café, waar we wat kunnen drinken. Op het raam zit een sticker met de tekst "Wandelaars Welkom".

Als we het dorp uit lopen, komen we weer op een dijk.

Op enige afstand ligt aan de rechter zijde de N231. Het is een tamelijk drukke verkeersweg.

We verlaten het Pelgrimspad en nemen het Groene Hartpad. Dit doen we, omdat we vannacht in Alphen aan de Rijn overnachten.

Om ca. 15.00 uur komen we op de Kortsteekterweg en gaan rechtsaf naar Alphen aan de Rijn.

Een jongen begeleidt ons. We komen bij de Oranje Nassaulaan, die overgaat in de Marnixstraat.

We moeten bij de familie Breukel zijn. Mevrouw heeft gisteren naar Corrie gebeld, dat ze vandaag naar het ziekenhuis moet. De sleutel zal ze in een washandje doen, dat aan de waslijn hangt.

Het klopt allemaal. De sleutel is snel gevonden.

Om ca. 15.15 uur zijn we binnen. We drinken eerst koffie.

*Na het douchen, doet Jef de boodschappen en ik ga schrijven.
Om ca. 18.00 uur gaan we eten en zijn om ca. 19.30 uur weer terug.
Ik ga verder met schrijven en Jef maakt het brood klaar voor morgen.
Ik heb het warm en heb een rood hoofd, want ik ben vandaag flink verbrand.
Om 20.00 uur zijn we klaar. We kijken nog even TV en gaan om 21.00 uur naar bed.
We zijn allebei een beetje moe.*

Woensdag 7 april 2010. Alphen aan de Rijn – Vlist: 35 km

*Ik heb vannacht goed geslapen. Jef klaagt over een slechte slaap. Hij zegt, dat hij jaloers op mij is, omdat ik goed kan slapen.
We horen, dat de dochter is gearriveerd en bezig is met ons ontbijt.
Het is een behulpzame, vriendelijke vrouw. We geven haar geld voor een bloemetje voor haar zieke moeder.
We vertrekken om 8.00 uur richting Zwammerdam.
Het is zonnig en het ziet er goed uit.
Het is erg druk op de weg. Allemaal mensen onderweg naar het werk.
We lopen langs de Oude Rijn.*

*Om 8.30 uur zijn we weer op het punt aangekomen, waar we gisteren de route hebben verlaten.
We lopen door Zwammerdam en gaan daarna de polders in.
Het asfalt gaat over in een graspad.
In Oud Reewijk komen we 2 vrouwen tegen, die aan het trainen zijn voor de 4daagse van Nijmegen. Ze zijn nieuwsgierig wat onze plannen zijn, omdat we met rugzak lopen.*

We lopen weer over grasdijken met trapjes om over de hekwerken te klauteren. Elke 100 meter staat er wel een hekwerk.

Corrie belt, dat de boeken van Kim zijn aangekomen. Er staan veel foto's in, waar wij op staan, van onze pelgrimstocht Camino Portugues, waar wij met Kim hebben gewandeld. Ze zegt, dat het boek er erg leuk uit ziet.

Er lopen veel schapen in de weilanden. We lopen via een wirwar van paden naar de Reeuwijkse Plassen. In een restaurant drinken we koffie. Het is dan ca. 12.00 uur. We hebben dan ca. 15 km afgelegd. We hebben nog 20 km te gaan.

We lopen even langs de Reeuwijkse Plassen en komen uit bij de Kooidijk. Het is een dijk, die door de Reeuwijkse Plassen loopt.

In de 19^e eeuw werden de polders Broekvelden en Vettenbroek drooggelegd. De polders werden geteisterd door kwelwater uit de omliggende polders. In

1925 was er een overstroming. De polders waren niet te behouden. Daarom werden ze in 1960 opgekocht door de gemeente Reeuwijk om zand te winnen. In 1970 begon de zandwinning. Het zand werd verkocht voor nieuwbouwwijken en aanleg van wegen. Het gebied wordt nu gebruikt voor recreatieve watersport.

Vaak is het pad een dijk. Soms is het breder en staan er langs het pad enkele huizen. Soms ligt er naast het wandelpad nog een breed fietspad, dat ook door de bewoners met de auto wordt gebruikt. Meestal is het water tussen het huis en het pad. Dan ligt er voor elk huis een brugje.

Het voetpad heet Zoetendijk en het fietspad heet Kooidijk.

Het weer is hier uitstekend en de zon schijnt. We lopen in een shirt over de dijk.

We komen in Oudkamp. Het is een gehucht met een paar huizen. We gaan verder via de Kippenkade. Het is een mooi pad met aan een zijde het water en aan de andere zijde polderland. Het is smal, zodat hier geen fietsers kunnen komen. Het is hier mooi om te wandelen.

Uiteindelijk komen we bij de Prinsendijk, ook weer langs de vliet. Hier lopen weer veel schapen en we zien regelmatig ganzen broeden. Als we een nest passeren, worden we goed in de gaten gehouden door het mannetje, dat in de buurt van het nest de wacht houdt. Soms zelfs dreigend. Ook zien we futen en meerkoeten op drijvende nesten.

We passeren het gemaal Lange Weide.

We komen in Driebruggen en eten hier een ijsje.

We gaan in korte broek verder.

Als we het gehucht Driebruggen verlaten, gaan we weer verder over een dijk tussen de weilanden. De dijk heet de Dubbele Wierick. Het is erg rustig op de grasdijk.

We komen op de Tiendweg. Het is weer een dijk tussen de graslanden. Het zijn lange stroken weiland met elke 30 meter een sloot voor de waterafvoer. Het is mooi om te zien. De dijk ligt hoger dan de weilanden. Ook staan om de ca. 100 meter dubbele poorten op de dijk.

Het is hier leuk om te lopen. Wat een rust tussen de ganzen en andere broedende watervogels.

De Tiendweg is zeker 5 kilometer lang. Vele malen poort open en weer sluiten. Aan elke poort zitten gebreide handvaten. Ik denk aan een grapje van de breister.

Om ca. 15.15 uur arriveren we aan de rand van Gouda en gaan dan richting Haastrecht. We lopen over wandel- en fietspaden met veel fietsende schooljeugd.

De lucht betreft, maar het blijft warm.

Als we door Haastrecht lopen, zien we, dat in Haastrecht een mooi Middeleeuws gemeentehuis staat.

Als we Haastrecht uit zijn, lopen we weer over een dijk, genaamd Pelgrimspad.

Bij een camping passeren we een paar ooievaarsnesten. Ik kan ze van nabij fotograferen.

Na het Pelgrimspad komen we bij de rivier de Vlist. We volgen de Oostervlistdijk. Langs de Vlist staan nog veel niet geknotte bomen en er wordt zelfs nu nog geknot. Ook staan er veel mooie gerestaureerde boerderijen en andere woningen. Onze B&B staat aan de Westervlist. Bij een brug gaan we aan de andere zijde van de rivier lopen en vervolgen de weg.

Om ca. 17.15 uur arriveren we bij de familie Kastelein. We worden goed ontvangen. Het zijn aardige mensen. We drinken koffie met hen. Na het douchen, gaan we eten in het nabij gelegen restaurant "De Vlist". Om ca. 20.00 uur zijn we weer terug in de B&B. Ik ga meteen schrijven. Om 21.30 uur ben ik klaar. Ik ga meteen naar bed. Bayern München wint met 3-2 van Manchester

Donderdag 8 april 2010. Vlist – Sliedrecht: 35 km

Na een goed ontbijt vertrekken we bij de familie Kastelein. We gaan weer verder over de Oost Vlisterdijk. Op de West Vlisterdijk, aan de overkant van de Vlist, is het erg druk met verkeer. Vóór Schoonhoven passeren we de molen Bon Repas.

Als we door Schoonhoven lopen passeren we de hervormde kerk, het gemeentehuis en de Veerpoort naar de pont.

Het overvaren gaat snel. Kosten € 0,55 p.p. Dan gaat de route richting Nieuwpoort. Vóór Nieuwpoort gaat de route richting Groot Ammers.

Net vóór Liesveld staat een bord met de tekst: Ooievaardorp Het Liesveld. We lopen over een mooi pad tussen het water met aan beide zijden aan de waterkant bomen. We komen bij het Ooievaarscentrum de Liesveld. Hier kunnen we ook koffie drinken. Een juffrouw vertelt, dat de ooievaars, die er nu zijn, hier 's winters overwinteren. De ooievaars uit het zuiden komen op ca. 20 april.

Een aantal jaren geleden waren er slechts 100 ooievaars in Nederland. Nu zijn er ca. 1000 ooievaars. Op het informatiecentrum hebben enkele ooievaars genesteld. Na de dijk lopen we naar Groot Ammers en zijn weer snel het dorp uit. We komen aan de rand van de Amersche Boezem. Het is een pad tussen de Boezem en een brede sloot. Het is hier erg rustig. Geen fietsers of wandelaars. We passeren vier molens, die allemaal in onderhoud zijn. Na een paar kilometer en de laatste brug moeten we over de brug naar de andere kant en lopen weer terug. Verderop weer over een brug en we lopen weer langs de vaart Achterwaterschap verder. Bij een brug steken we de vaart weer over en komen in De Donk. Daarna gaan we verder over een pad door het weiland. Het gras is vrij lang en vochtig. Het wordt hier frisser en winderiger.

Het is hier overal weiland met veel sloten voor de waterafvoer uit de polder. Het pad is zeker 4 kilometer lang. Langs de waterkant zitten veel watervogels te broeden.

We komen bij de Nieuwe Donkse Brug. Het is nu ca. 13.00 uur. We gaan hier tegen het pompenhuis uit de wind zitten. Dan is het redelijk aangenaam.

Als we verder gaan over de brug, lopen we aan de andere kant weer terug over het fietspad.

We komen bij het gehucht De Donk. Via de Nieuwe Donkse Brug en de Zeemansweg komen we in Bleskensgraaf.

In Bleskensgraaf lopen we naar de brug over de Graaf Stroom. We gaan hier van de route af, omdat we in Sliedrecht gaan overnachten.

Na 1 kilometer staat er een bord, waarop staat, dat het nog 4 kilometer is naar Sliedrecht. 1 Kilometer verder staat er weer een bord, dat het nog 4 kilometer is naar Sliedrecht. Dat schiet niet op deze manier.

We komen in Sliedrecht nabij de A15 arriveren bij het station. Hier gaan we koffie drinken. Daarna gaan we onder de A15 door richting het zuiden.

We moeten het een paar keer vragen, want we moeten aan de andere kant van Sliedrecht zijn. Het is ca. 2 kilometer lopen.

Om ca. 15.30 uur zijn we op de Baanhoek. We moeten op huisnummer 415 zijn. Dat is bijna in Papendrecht. Het is hier erg druk op de dijk.

We arriveren bij de familie Littel. De gastvrouw ontvangt ons met koffie. Haar man Joop komt even later thuis.

Het huis staat vlakbij het kantoor van Bos Kalis, waaraan ik eind jaren 70 gewerkt heb. Na het douchen, gaan we naar deze gebouwen kijken. De scheepswerf naast het kantoor is weg. Er staat nu een andere fabriek. De gebouwen zien er nog mooi uit. Het is te zien, dat het een kwalitatief goed gebouw is en dat er goed onderhoud wordt gepleegd.

Om 18.00 uur kunnen we bij de familie eten. De zoon komt ook eten. We eten pasta.

Om 18.45 uur zijn we klaar. Ik ga mijn dagboek schrijven.

Om 19.30 uur ben ik klaar. We kijken nog even TV en gaan om 21.00 uur slapen.

Vrijdag 9 april 2010. Sliedrecht – Gorinchem: 25 km

Als we opstaan vertelt Jef, dat hij het erg warm had vannacht. Hij gaat op onderzoek uit en ontdekt, dat de matrasverwarming de gehele nacht heeft aangestaan..

Vóór 8.00 uur vertrekken we bij Betsy en Joop.

We lopen weer terug via de Baanhoek. Het is een flinke wandeling terug naar het station.

Het weer is goed. Het is wel fris, maar het is niet onaangenaam. De voorspelling is, dat het vandaag ca. 14 graden zal worden.

Om 9.30 uur lopen we weer op de route. Het is de Zwijskade. We vervolgen via de Giessendamse Tiendweg. Het is een graspad met aan beide zijden brede sloten en knotwilgen.

Het is erg rustig hier. Soms komen we een wandelaar tegen. Er zijn hier weer veel watervogels. Het is hier erg rustig voor deze dieren. Wij zijn practisch de enigen, die hun rust misschien een beetje verstoren.

De Tiendweg is ca. 6 kilometer lang. We komen in Hardinxveld-Giessendam en lopen door het dorp. We steken

een overweg over en lopen via de andere kant van de spoorlijn terug.

Als we deze weg verlaten lopen we verkeerd. We

worden er attent op gemaakt door een wandelaar. We lopen terug en nemen de juiste route en lopen langs een vliet. Aan de andere kant van de vliet zijn de achtertuintjes van woningen. Het ziet er erg verzorgd uit.

Aan het eind gaan we langs de Buitenvliet en gaan over de A15. Over de brug komen we in Boven-Hardinxveld en lopen door het dorp. Als we het dorp uit zijn lopen we weer over een Tiendweg. Het landschap is weer weiland met aan beide zijden van het pad sloten. Dit pad is verhard.

We gaan richting Gorinchem. In de verte zien we de brug van de A27

over de Boven Merwede liggen.

Om ca. 12.00 uur zijn we onderweg naar de brug.

We zien hier veel grienden, die nu geoogst worden of al geoogst zijn. Grote stapels griend liggen gereed voor afvoer. De griend wordt afgevoerd met boten, die hier ook liggen.

We lopen een tijd langs de Boven Merwede. Daarna lopen we door grienden en over een brug over het Kanaal van Steenenhoek en daarna over een dijk langs de Merwede. Aan de andere kant van de dijk staan fabriekshallen.

Aan het eind van de dijk, in de buurt van de brug over de A17, gaan we verder langs het kanaal. Na ca. 3 kilometer, net vóór de brug, moeten we linksaf richting station.

Om ca. 14.00 uur zijn we bij het station. We hebben niet veel van de stad kunnen zien. Dat gebeurt misschien bij het vervolg van de route.

Als we op het station aan komen, kunnen we meteen in de trein stappen. We reizen via Dordrecht en Roosendaal naar Etten-leur.

Om 15.30 uur arriveren we op het station in Etten-

Leur, waar Corrie al op mij wacht.

Donderdag 10 maart 2011. Gorinchem – Heusden Herpt: 34 km

Corrie en ik staan vroeg op. Jef en ik kunnen met zijn nichtje meerijden naar Gorinchem. Om ca. 7.00 uur staan Jef en Jeanne voor de poort.

Jef heeft een probleem. Hij moet eerst naar de tandarts, want er is vanmorgen een bout (van een implantaat) losgeraakt. Hij kan er om 8.00 uur terecht. We hebben nu wel even tijd om koffie te drinken.

Om ruim 7.30 uur nemen we afscheid van Corrie en rijden naar de tandarts.

De tandarts wil hem wel snel helpen. Na een paar minuten staat Jef weer buiten.

Jeanne wil ons nu wel naar Gorinchem brengen. We rijden langs Teteringen om haar vriendin Jeanne op te halen. Ze willen nog gaan winkelen in Tilburg.

Om ruim 9.00 uur zijn we in Gorinchem. De verkeersdrukke valt erg mee.

We drinken samen nog koffie.

Om 9.30 uur nemen we afscheid en kunnen we vertrekken.

We hebben ca. 1 uur vertraging door de tandjes van Jef.

We lopen terug naar de brug, waar we de vorige keer de route hebben verlaten.

We gaan 2 bruggen over naar de pont. We lopen over een dijk en komen bij de aanlegsteiger

De pont ligt aan onze kant. Dus we kunnen meteen opstappen. We kunnen binnen in een warme

*ruimte zitten.
Tijdens de vaart merken we, dat we naar Sleewijk varen. Dus we hebben de verkeerde pont genomen.
In Sleewijk kunnen we weer mee terugvaren. De rivier, die we overvaren, heet de Boven Merwede.
Als we weer terug bij de aanlegsteiger aankomen, zien we dat de pont naar Woudrichem op ons ligt te wachten. De schippers hebben contact gehad en zijn op de hoogte.
Het is nu 10.15 uur. We zijn weer 30 minuten verlaat.*

Op de rivier varen vrij veel vrachtboten en het water is vrij rustig.

In Woudrichem lopen we door de Gevangenpoort en komen in de Kerkstraat. Hier staan veel historische panden, die allemaal degelijk zijn gerestaureerd.

Na de Loevesteinpoort verlaten we Woudrichem weer.

We lopen over de Hoge Maasdijk langs de rivier de Afgedamde Maas.

Het is op de dijk vrij koud en het waait stevig.

Na ca. 5 kilometer verlaten we de dijk en lopen we door een stukje natuurgebied, waar we in het broedseizoen niet mogen komen.

We lopen over een dam en verlaten de provincie Noord Brabant en komen in de provincie Gelderland.

Even verder passeren we een monument, dat gewijd is aan de scheiding van Maas en Waal in 1904.

We komen weer in een natuurgebied en lopen over een grasdijk met langs de dijk meerdere wielen.

We gaan nu richting Brakel via een fietspad.

Na Brakel komen het boekje en de markeringen niet overeen. We volgen de markeringen, omdat misschien het boekje is verouderd.

Op een dijk passeren we een kudde schapen. Er lopen nog geen jonge lammetjes bij. Ook passeren we een betonnen bunker uit de 2^e wereldoorlog.

We komen op de Meidijk. Als we deze volgen, komen we op de route die overeen komt met het routeboekje, richting Aalst.

We lopen door Aalst en als we Aalst uit zijn, komen we weer bij een waterloop, die de Drechtse Wetering heet.

Langs ons pad zien we regelmatig veel sneeuwkllokjes, die volop in bloei staan.

De dijk langs de waterloop is ca. 4 kilometer lang. Veel koude wind begeleidt ons.

We lopen door Nederhemert-Noord en komen weer bij een pont, die ons over de afgedamde Maas zal varen. De kosten voor de overtocht bedragen € 0,85 per persoon. We zijn de enige passagiers.

Als we halverwege de rivier zijn, vraagt de schipper of wij het goed vinden, dat hij even terugvaart om nog een motorrijder op te halen. Geen probleem.

De motor heeft 2 voorwielen. De motorrijder vertelt, dat hij geen motorrijbewijs hoeft te hebben. Dat komt, omdat de motor 2 voorwielen heeft, een rempedaal, dat gelijktijdig de

voor- en achterwielen afremt en uitstekende richtingaanwijzers.

Als we van de pont af zijn, passeren we het Kasteel van Nederhemert. Het kasteel is enkele jaren geleden gerestaureerd en is nu in gebruik als kantoorgebouw.

Even verder zien we bouwland met daarop "nep"ganzen. Het zijn een soort ballonnetjes in de vorm van een gans, die in de wind wapperen. Deze "nep"ganzen zullen de echte ganzen afschrikken.

Enige tijd later komen we weer langs de "ganzen". Dat kan niet de bedoeling zijn. We lopen door en letten nauwkeuriger op de markeringen. We zien het punt, waar het fout is gegaan. Een markering voor tweeledige uitleg. We lopen weer op de route. Tegen 16.30 uur arriveren we bij de pont over de Bergsche Maas. We kunnen ook hier meteen op de boot. De overtocht is gratis.

Als we van de boot af komen, verlaten we de route en lopen via de Bernsestraat richting Heusden Herpt. Als we in het dorp arriveren, moeten we een kruising oversteken en komen we in de Achterstraat. Op nummer 12 is onze overnachting voor vannacht. We lopen door de poort en komen in de tuin. Het is er erg rommelig met veel bouwvallige schuurtjes en spullen. De achterdeur staat open en de gastheer vangt ons op. Het is een vriendelijke man. Hij biedt ons koffie aan. Dat slaan we niet af na zo'n winderige dag. Na de koffie gaan we naar onze kamer. Het ziet er goed uit. Het is te zien, dat hij zelf veel verbouwd heeft. Om 18.30 uur kunnen we eten. We eten een groentesoep, rijst met hachee en ijs na. Het smaakt goed. De gastheer en zijn vrouw zijn gezellige praters. Hij is enkele jaren geleden naar Rome gefietst. Ze hebben vorig jaar een vakantie gehad van 6 weken in Kenia. Ze zijn in natuurparken geweest. Het was een door henzelf georganiseerde reis. Het heeft grote indruk op hen gemaakt. Ze werken beiden als vrijwilliger voor een vluchtelingenorganisatie. De vrouw komt uit Israel. Om 20.00 uur zijn we klaar.

We gaan naar onze kamer en ik ga meteen schrijven.
Om ca. 21.00 uur ben ik klaar en om ca. 21.30 uur gaan we slapen.

Vrijdag 11 maart 2011. Heusden Hept – 's-Hertogenbosch: 40 km.

Om 7.30 uur kunnen we ontbijten.

De gastheer heeft zelf brood gebakken. Het is een prima maaltijd met verschillende broodjes en diverse soorten beleg en jam. We kunnen ook zelf een lunchpakket klaarmaken.

Voor we vertrekken, maak ik nog een foto van de wildernis in de tuin en het huis. Veel rommel en onkruid. De gastvrouw heeft elk plantje lief.

Om 8.15 uur vertrekken we.

We vervolgen de weg en zullen in het centrum van Oud Heusden de route weer kunnen oppakken. Helaas zijn we niet in Heusden geweest. Dat is jammer, want Heusden is een leuke plaats.

Na Oud Heusden lopen we richting Drunen.

We lopen ca. 2,5 kilometer langs een eendenkooi met aan beide zijden van het pad populieren. Daarna gaan we verder over slingerende dijken. Naast de dijk zijn regelmatig oude wielen.

We arriveren aan de rand van Drunen en lopen er met een boog omheen.

Daarna lopen we langs het afwateringskanaal 's-Hertogenbosch-Drongelen.

We lopen over een brug. Daar staat een bank. We kunnen hier een broodje eten en wat drinken.

We gaan nu verder over de Drunense Heide. Er is geen heide te bekennen. Er staan alleen bomen.

De Drunense Heide komt uit op de Drunense Duinen. Het is ploeteren door het losse zand. Veel zand komt in mijn schoenen en sokken. Het is erg droog zand.

Het weer is uitstekend. Het is al minimaal 10 graden en in de zon nog warmer. Soms drijft er een wolk voor de zon, maar meestal is het helder weer.
 Om 12.30 uur arriveren we bij het restaurant De Rustende Jager. De gehele morgen hebben we ons verheugd op koffie met een Udenhoutse Broeder bij de Rustende Jager. Helaas het restaurant is op vrijdag gesloten. We eten maar ons brood op het terras.
 We hebben nu ca. 20 kilometer afgelegd. Dus om ca. 17.00 uur moeten we in den Bosch kunnen zijn.
 We gaan weer het bos in richting Vught. Het is ca. 10 kilometer naar Vught.
 We genieten van de omgeving en het mooie weer. We trekken onze jassen uit en gaan in shirt verder. Dan is het pas heerlijk wandelen.
 We passeren een bank met het opschrift "Annemiek". Dat moet echte liefde zijn.

We passeren de rivier de Zandleij en lopen over de Lovense Brug.
 We komen uit bij "de IJzeren Man". Dit zijn zandwinningplassen. Deze plassen zijn in ca. 1910 gegraven en zijn omzoomd door bos en oeverplanten. De plas is nu in gebruik als recreatieplas.

Na "de IJzeren Man" komen we in Vught en verlaten deze plaats ook meteen.

We lopen door een bos naast het terrein van de Lunettenkazerne en over de Vughtse Heide.
 De zon schijnt nog steeds.

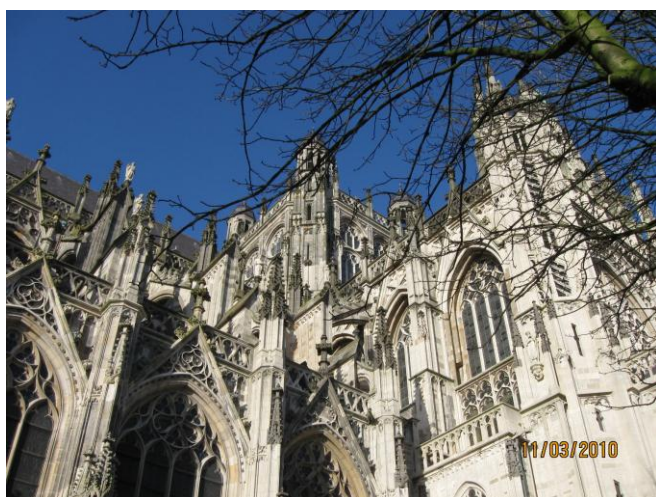
In het bos verdwalen we nog even. We vragen aan een paar jongens waar we exact zijn. Met wat vertraging kunnen we de route weer vervolgen. Ik stoot met mijn voet tegen een boomstronk en maak een duikeling in een bramenstruik. Mijn rechterhand zit vol doorntjes. Hier zal ik nog een paar dagen werk aan hebben om ze te verwijderen. Jef moet er om lachen. Dat komt nog wel een keer in orde.

We lopen langs de Dommel. Op een boomstronk in het water zit een aalscholver te genieten van het mooie weer. Ik kan er een foto van maken.
 We lopen langs Vught en naderen den Bosch. In de verte zie ik het provinciehuis.

*We lopen langs de Dommel en lopen langs de achterzijde van de huizen. Bij de meeste huizen is de achtertuin maar een rommeltje en is het onverzorgd.
 We lopen langs de Buiten Dieze en met een omweg naar het centrum.
 We passeren de Sint Jan. Helaas is de kerk gesloten. We kunnen wel een paar foto's maken.
 In een café drinken we ons eerste kopje koffie.*

*We lopen via de Markt naar het station. We zien ook de markeringen van het Maarten van Rossumpad.
 Vóór het station staat een richtingspaal met veel LAW-paden zoals het Maarten van Rossumpad, Pelgrimspad, Peellandpad, Vughtse Lunetten en de weg naar Santiago de Compostela. Ik lees dat de laatste tocht 2600 kilometer is.*

Net voor het station passeren we de winkel van Jan de Groot, de bakker van de Bossche Bollen. Het is erg druk in de winkel.
In het station kopen we kaartjes naar Etten-Leur. Om 17.15 uur vertrekt de trein naar Etten-Leur, waar we om 18.00 uur arriveren.
Corrie wacht op mij.
We gaan vanavond met zijn vieren en Jac naar de Griek. Ik heb er wel zin in.

Maandag 11 april 2011. 's-Hertogenbosch – Spoorдонк: 30 km.

De trein in Etten-Leur vertrekt om 7.00 uur en we arriveren in den Bosch om 7.45 uur.
We willen eerst koffie drinken, maar er is geen stationsrestaurant. Dus gaan we meteen op pad.

Jan de Groot van de Bossche Bollen is nog gesloten, evenals de andere koffiebars.
We lopen dezelfde route als in maart jl., maar dan in tegenovergestelde richting.
We passeren de St. Jan.
Tegenover de St. Jan is een café open. Hier kunnen we koffie drinken en onze routekaarten tevoorschijn halen.
Daarna gaan we weer op pad.
We lopen over de Oude Dieze en langs de Dommel en lopen weer aan de achterzijde van huizen. In maart was het erg rommelig bij veel huizen. Er is nu veel veranderd. Er liggen weer bootjes aan de steigers en de meeste tuinen zien er goed uit.
We lopen door de Isabellalaan en komen bij de kazernepoort van de Isabellakazerne en bij de Zuid Willemsvaart.
We volgen dit kanaal. Na verloop van tijd verlaten we dit kanaal weer en gaan verder door de Vughtse Heide en komen nabij de IJzeren Man. Tot hier hebben we de route in tegenovergestelde richting in maart gelopen. Het is zeker 8 á 9 kilometer.
Het weer is erg mooi. De zon schijnt volop. We trekken onze jassen uit en lopen in shirt verder.
We lopen door een villawijkje van Vught.

We steken de weg van Den Bosch naar Tilburg over bij het restaurant “De vier Kolommen”.

We gaan nu richting Helvoirt over het fietspad, waar het druk is met schoolgaande fietsers.

Later gaan we weer richting Haaren en Esch. De route loopt door bossen en soms over heide.

Het is hier erg rustig. Geen wandelaars, soms enkele fietsers, maar we horen wel veel vogelgezang en het kloppen van een specht, die een nest aan het maken is. Daarna gaat de route tussen de akkers en weilanden. Er wordt hier nu veel mest uitgereden. Er staan veel grote varkensstallen. In die stallen zal veel mest geproduceerd worden.

Vlakbij de route loopt de rivier de Essche Stroom.

We komen langs het dorp Essche. Bij de plaats Haaren is een restaurant. Helaas, het is gesloten. Het nabij gelegen café idem.

Dan gaan we over een lange oprijlaan naast kasteel Nemerlaer. Het is een leuk kasteel. Ik denk, dat het nu in gebruik is als kantoor, want er staan veel auto's.

We passeren een spoorlijn en komen in het natuurgebied de Kampina. Het is eerst bos en later wordt het een drassig natuurgebied.

We ontmoeten hier 2 dames, die dezelfde route lopen als wij. Zij zijn verdwaald. De route is eenvoudig terug te vinden, maar zij hadden een markering gemist.

Dan komen we bij het Balverseven.

De bodem van het ven was een aantal jaren geleden verzuurd en het ven groeide langzaam dicht. Zeldzame planten werden ernstig bedreigd. In de prutlaag op de bodem riet, lisdodden en struweel. Er is ca. 5.000 m³ slib verwijderd en het ven is gevuld met kalkhoudend water uit de ondergrond. De plantengroei herstelde weer. We komen bij een molensteen, waar we op gaan zitten en ons brood eten. Er zit ook een echtpaar, dat met de fiets is. Zij hebben een Yorkshire Terrier bij zich. Hij lijkt erg op onze Pim. Hij mag in een mandje meerijden. We moeten door een moerassig gebied. Het pad staat gedeeltelijk onder water. We moeten een stuk omlopen door de hei, om geen natte voeten te krijgen.

Even verder komen we bij de Balvoortseweg. We vragen aan iemand de weg, want hier staan geen markeringen. Het is gemakkelijk de route te vervolgen. Om ca. 15.00 uur komen we op de Logtse Baan. De dames vervolgen de route tot de Viermannekesbrug en wij vervolgen de Logtse Baan. Bij de 2^e weg gaan we rechtsaf de Nieuwendijk op. Op nummer 31 woont de familie Kroon. We worden ontvangen door mevrouw Kroon. We krijgen koffie. Haar man Jan komt er even later ook bij zitten. We drinken de koffie buiten in de zon. De buurman heeft een varkensmesterij. Hij houdt ca. 9.000 varkens. Hij heeft luchtwassers geïnstalleerd, maar de familie Kroon heeft er toch overlast van. Na het douchen, kunnen we om 17.30 uur eten. We eten tomatensoep, macaroni en vla na. Het smaakt erg goed. We kunnen gezellig met hen praten, al gaat het meest over de varkensboer. Om ca. 19.30 zijn we klaar en gaan we naar onze kamer en begin ik aan mijn dagboek. Om ca. 20.30 uur ben ik klaar. We lezen nog even de krant en gaan 1 uur later naar bed.

Dinsdag 12 april 2011. Spoordonk – Vessum: 25 km.

Om goed 8 uur vertrekken we. Jan is al in de tuin bezig geweest. Fien vertelt, dat Jan al meer dan 30 jaar WAO'er is.

We nemen afscheid van deze aardige mensen.

Op advies van Fien en Jan lopen we terug naar het punt, waar we gisteren de route hebben verlaten.

Het waait hard en het heeft vannacht flink geregend. De temperatuur is zeker 10 graden lager dan gisteren.

We hebben de hoezen over onze rugtassen getrokken. Dan is dat gebeurd, als het begint te regenen.

Na 15 minuten zijn we terug op de route. We gaan door een klaphekje en lopen door het korte gras. Even verder komen we bij de Beerze, die we moeten volgen. We lopen nu in het Dal van de Beerze. We passeren de Viermannekesbrug.

We krijgen een mooi uitzicht over het dorp Spoordonk.

We blijven langs de Beerze lopen. Daarna komen we in Spoordonk en lopen langs het dorp. Even verder lopen we onder een viaduct van de A58.

In een bos komen we bij de kapel van de Heilige Eik. Het is een drukbezochte kapel. Er komen jaarlijks ca. 25.000 pelgrims.

Volgens de legende zag een boer uit de omgeving een houten Mariabeeldje stroomopwaarts in de

Beerze drijven. Hij haalde het beeldje uit het water en plaatste het in een holle eik. Een voorbijganger zag het beeldje en nam het mee naar de kerk Sint Pieter in Oirschot. Een dag later stond het beeldje weer in de holle eik.

Ter ere van deze gebeurtenis werd een stenen kapel gebouwd. Na 1800 groeide de kerk uit tot een pelgrimsoord, waar zeker 4 maal per jaar een processie gehouden wordt. Bij de kapel staat op een natuursteen plaat de volgende spreuk:

Een eik volgroeit door weer en wind. Een mens door tegenslagen, die hij overwindt.

De kapel is van binnen erg mooi en er branden veel kaarsen, die door bezoekers zijn aangestoken.

Er loopt een paadje door het bos nabij de kapel, waar een kruisweg is geplaatst.

We vervolgen de route en lopen over een brug over het Wilhelminakanaal richting Middelbeers.

Bij het landgoed de Baest passeren we de Theresiakapel. In Middelbeers drinken we koffie met appelgebak.

We passeren een woonhuis met een richtingaanwijzer met 2 wijzers. Op de ene staat: Amsterdam 242 km” en op de andere staat: “Visé 224 Km “. Dus het hele pad is, volgens hen, 466 km lang.

We verlaten Middelbeers en gaan verder over een breed bospad en komen bij een skibaan. We kunnen op het terrein komen. Volgens ons is het geheel versleten en niet meer in gebruik.

We komen langs de Hollandse Hei met het Hollandsven en komen langs het

Kromven. Hier staan veel naaldbomen in het water.

We komen op de route LAW 11, het Grenslandpad.

Het is nu ca. 12.00 uur. Het is nog ca. 10 kilometer naar Vessum.

In de Landschotse Heide graast 's zomers ook vee. De koeien lopen hier om het Pijpenstrootje te eten. Deze grassoort zou, zonder begrazing, de heide overwoekeren.

Op een bank eten we onze lunch. Plots begint het flink te hagelen. We kunnen schuilen onder een nabij gelegen uitkijktoren.

Als het weer droog is, na ca. 15 minuten, gaan we weer verder. De lucht klaart weer op. Vanaf nu wordt het weer wisselvallig. Dan zon, dan weer regen. Het is steeds petje op, petje af.

We lopen om de Landschotse Heide heen en komen in een landbouwgebied, waar weer veel varkensmest wordt uitgereden. We genieten weer regelmatig van deze geurige meststof.

Vanaf nu gaan we richting Vessum. Aan de rand van Vessum komen we bij de Jacobshoeve. De eerder afgebrande schuur wordt nu weer opgebouwd. Het zal mooi worden.

In Kafarnaum, waar we overnachten, kunnen we pas om 18.00 uur terecht. We gaan bij de Jacobshoeve koffie drinken. Na de koffie lopen we door de 2^e handswinkel. Hier worden veel boeken en 2^e hands spullen verkocht. Er is een 3^e wereldwinkel.

We gaan in de tuin naar het "Cruz de Ferro" van Vessum en de stiltekapel, waar we eerder ook zijn geweest.

Om ca. 16.00 uur lopen we terug naar Kafarnaum, waar we slapen. Broeder Fons

is nog niet aanwezig.

We gaan wat drinken en om ca. 17.00 uur

gaan we in een cafetaria eten.

Om 18.00 uur zijn we weer bij Kafarnaum. Broeder Fons is gearriveerd. We maken een praatje met hem over de situatie bij de Jacobshoeve en Kafarnaum.

De Jacobshoeve is ondergebracht in een stichting en kan zich financieel bedruipen d.m.v. bezinningsdagen, pelgrimsweekends en de 2^e hands winkel. Kafarnaum behoort nog tot de kloosterorde, maar zal worden afgestoten, als Broeder Fons er mee stopt.

We krijgen boven een kamer. Wij zijn vandaag de enigen.

Na het douchen, gaan we schrijven.

Om 20.15 uur gaan we koffie drinken bij Broeder Fons.

Broeder Fons is in 1989 tevoet naar Santiago geweest. Hij kan er geweldig

over vertellen. Hij vertelt, dat hij met een kennis onderweg was. Broeder Fons zegt tegen zijn wandelvriend, dat het tijd wordt, dat Jacobus voor koffie zorgt. Bijna meteen nodigt een man hen uit om iets bij hem te drinken.

Als ze een wijntje drinken, gaat de telefoon. Er wordt verteld, dat hun eerste kleindochter is geboren. De grootouders zijn helemaal overstuurd. De deuren worden afgesloten en de gasten moeten de rest van de dag blijven om de geboorte mee te vieren.

In 2000 is Broeder Fons begonnen met het opzetten van de Jacobushoeve. Hij had al een tijd zijn oog laten vallen op deze hoeve om er een ontmoetingsplaats van te maken. Mensen, die er koffie komen drinken en met elkaar kunnen praten.

Er werd begonnen met het organiseren van weekenden voor pelgrims om informatie te verstrekken of om na te praten.

Het begon goed te lopen. Het werd een groot succes.

Tegenwoordig wordt er ook gebruik van gemaakt door scholen. Kinderen maken onder begeleiding een wandeling. Er wordt aan de kinderen verteld over pelgrims en pelgrimeren.

Er werken op de Jacobushoeve totaal ca. 130 vrijwilligers. Financieel is het kostendekkend. Er is zelfs de laatste jaren geld verdiend.

Om 21.30 uur gaan Jef en ik naar bed. We zitten vol van de verhalen van Broeder Fons.

Woensdag 13 april 2011. Vessum – Heeze: 35 km

Om 8.00 uur vertrekken we. We kregen van Broeder Fons een goed ontbijt. Jef gaat met Broeder Fons op de foto.

We lopen langs de kerk Vessum uit.

Het weer is beter dan verwacht. De zon schijnt volop. Er is weinig wind.

Eest lopen we door een bos, later tussen de akkers.

We lopen door het buurtschap Halfmijl en even later komen we in Knegsel. Hier halen we bij de bakker een paar krentenbollen en zitten even op een bank vóór de bakkerij.

We lopen door een bos van Knegsel naar Steensel. Er is een specht bezig een gat te beitelen in een boom om een nest te bouwen. Het lijkt of hij met ons mee gaat. We horen het nog lange tijd.

We passeren een bank waarin de tekst gebeiteld is: "Land van de Zaligheden". Knegsel is een van de Zaligheden. Dat zijn de plaatsen hier in de omgeving, die op ...sel eindigen. Zoals Knegsel, Eersel en Steensel.

We passeren een viaduct over de A2, Eindhoven – Maastricht. Er is veel vrachtverkeer op deze weg. Net voor Steensel komen we bij een Mariakapel. Het kapelletje wordt onderhanden genomen. De banken staan buiten, evenals de standaard met kaarsen. Binnen is een steiger gebouwd, waarop schoonmakers en schilders aan het werk zijn. Buiten wordt alles opgeharkt. Deze kapel is gebouwd in 2002 door vrijwilligers van het Gilde Sint Lucia.

Even later arriveren we in Steensel. Op een kruispunt staat ook de markering voor het Grenslandpad. Hier ben ik een jaar of vier geleden ook geweest. Onze route volgt even het Pelgrimspad.

We verlaten het dorp. We passeren de rivier de Run. Als we een foto willen maken, komt een vrouw langs. Zij wil wel een foto van ons maken.

Bij de plaats Broekhoven hebben we 12,5 kilometer afgelegd. Bij een splitsing verlaten we weer het Pelgrimspad.

We lopen door een poldergebied, waar we even de route kwijt zijn, maar verderop zien we weer markeringen.

We komen bij Camping Volmolen. Er is geen koffie, want hij is gesloten. Toch gaan we maar even op het terras een broodje eten.

We gaan verder over de Volmolenbrug langs de Dommelmolen. Een deel van de molen werkte als graanmolen en een ander deel om wol te verdichten.

We lopen door de gemeente Waalre. Op een punt moeten we beslissen of we de oude of de nieuwe route nemen.

De oude route moet de drukke verkeersweg kruisen. Het alternatief is ca. 3 kilometer langer. We besluiten de laatste te volgen, zodat deze gevaarlijke weg niet hoeven over te steken.

Het is een mooie route. Bij de stoplichten steken we de weg over en lopen langs de de N69 terug. Bij een restaurant vervolgen we weer de route.

Er komen 2 dames aan, die de gevaarlijke kruising wel hebben overgestoken.

We lopen door een bos en komen bij het riviertje de Tongelreep.

Om ca. 14.30 uur arriveren we bij "De hut van Mie Pils" in het gehucht Achtereind. Vroeger was het ook een hut, die diende als pleisterplaats, waar mens en dier van voedsel en drank kon worden voorzien. Het is nu een restaurant, maar is vandaag gesloten.

De vrouw is de ramen aan het wassen. Zij wil ons wel een koffie schenken.

Om 15.00 uur gaan we verder. Het is dan nog ca. 6 kilometer te gaan.

Als we over een breed bospad lopen, komt er weer een gierkar ons met grote snelheid tegemoet. Veel lawaai, stank en stof. Dit gebeurt ons de laatste dagen regelmatig.

Als we even op een bank zitten passeren ons 2 vrouwen. Ze stoppen even. Een van de 2 vrouwen is 2 maal naar

Santiago gefietst. Ze zou wel tevoet willen, maar ze durft het niet aan. Het is hier erg fris. We trekken onze trui aan.

Als we verder gaan is het nog ca. 3 kilometer naar Heeze. Na een lang recht stuk door het bos, arriveren we aan de rand van Heeze.

We volgen de route door Heeze, die niet bijster interessant is.

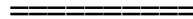

Om ca. 16.00 uur arriveren we in de Molenstraat bij mevrouw van Zijl, onze overnachtingsplaats. Ze biedt ons thee aan. Het is een weduwe van ca. 60 jaar. Ze weet van aanpakken. Ze rijdt 4 uur per dag schoolkinderen naar school en daarnaast heeft ze nog de B&B.

Om 18.00 uur kunnen we eten. We eten pompoensoep, rijst met goulash en ijs met aardbeien na.

Ze gaat nog weg, zodat wij in de keuken kunnen blijven zitten om te schrijven.

Om 20.15 uur ben ik daarmee klaar. We gaan om ca. 21.30 uur naar bed.

Donderdag 14 april 2011. Heeze – Weert: 43 km

We staan vandaag vroeg op, want het is vandaag een flinke afstand naar Weert.

Om 7.30 uur verlaten we ons overnachtingsadres.

We lopen het dorp uit en komen in een lange laan met aan beide zijden kastanjabomen.

Nadat we de Hubertusbossen hebben gekruist, komen we in de Strabrechtse Heide.

Het is een groot gebied met uitgestrekte heidevelden. Het gebied is ca. 1100 ha groot.

Het is een reservaat met droge stukken struik- en heidevelden. Er zijn natte delen met vennen met veel planten. Er lopen ca. 300 heideschapen om de heide kort te houden.

In de zomer lopen er ook runderen.

De loopafstand door de heide is ca. 7 kilometer. De aanwijzingen zijn schaars.

Regelmatig twijfelen we of we niet verkeerd zijn gelopen, maar steeds zien we na verloop van tijd weer een aanwijzing.

We lopen een tijdje langs een kanaaltje tot we over een knuppelbrug moeten. Een knuppelbrug is een brug gemaakt van ronde paaltjes. De brug is ca. 200 meter lang. Aan het eind van de brug staat een bank. We gaan zitten om wat te eten.

We lopen even over een dijkje en komen in de Somerse Heide.

We hebben nu ca. 10,5 kilometer afgelegd en het is ca. 10.00 uur.

We gaan verder door het heidegebied en lopen om de Kelven. Buiten het pad is het vaak drassig. We passeren veel struiken, meest Vogelkers, die volop in bloei staan. Het ruikt heerlijk.

Op een pad met veel struikwortels, maak ik een buiteling. Jef moet natuurlijk erg lachen. Ik verzeker hem, dat ik dit niet zal vergeten. Mijn pols is wel pijnlijk.

In het wegrestaurant De Wildenberg langs de A2

eten we brood met croquetten. Het smaakt heerlijk.

Het is ca. 14.30 uur. We moeten nog 10 kilometer lopen naar Weert.

We moeten een omleiding volgen, omdat er in een gebied edelherten zijn uitgezet.

We lopen door het Weerterbos. Het is vandaag alleen bos en heide.

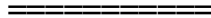
We komen in een bos, waar urnenvelden liggen. Er staan regelmatig bordjes met uitleg. Ze dateren uit de late Bronstijd en de vroege IJzertijd. Dat is van de periode 800 tot 600 jaar vóór Christus. De doden werden gecremeerd en de as werd begraven in een heuvel. Er kunnen hier wel 700 tot 1000 grafheuvels zijn geweest.

We passeren hier de IJzeren Rijn wel drie keer. Het is een enkel spoor, dat de laatste jaren geheel is hersteld. Er rijden nu weer regelmatig goederentreinen. Het laatste gedeelte van de route vóór Weert is gewijzigd t.o.v. het boekje. We lopen niet langs de IJzeren Rijn, maar door een industriegebied. De afstand is wel langer geworden. We komen uit bij de N564 en het kanaal de Zuid-Willemsvaart. Dit kanaal verbindt 's-Hertogenbosch met Maastricht.

Dan komen we op het punt, waar we 2 jaar geleden het Pelgrimspad zijn begonnen bij richtingaanwijzer Y3929-5. Vanaf hier gingen we door het park de IJzeren Man. We gaan nu richting station. Het is nog ca. 3 kilometer. Ca. 17.00 uur arriveren we bij het station en kunnen om 17.15 uur met de trein naar Etten-Leur. We stappen over in Eindhoven en om 18.30 uur zijn we in Etten-Leur.

Donderdag 16 april 2009. Weert – Ittersum: 30 km.

Om 7.30 uur vertrekken Jef en ik met de trein in Etten-Leur. We stappen over in Breda en Eindhoven en arriveren om ca. 9.15 uur in Weert. We drinken eerst koffie in de stationsrestaurantie.

Om 9.30 uur vertrekken we richting de route. We moeten ca. 3 km lopen om op de route te komen. Het weer ziet er goed uit. De zon schijnt volop, ondanks de slechte voorspellingen. Het is toch wel 16 á 17 graden. We lopen via de Kazernelaan naar de route. De route pikken we op bij de Sluis no. 16. We lopen langs het zwembad de IJzeren Man. Het natuurgebied, waar we door lopen heet ook de IJzeren Man.

De bomen en de struiken hebben hier al groene bladeren en soms al bloesem. Het lijkt wel, dat de natuur hier al verder is dan bij ons. Het ruikt naar de lente door de frisse lucht van de bladeren en bloesem. Na dit natuurgebied lopen we door polderlandschap en zien op enige afstand

het plaatsje Altweerderheide liggen. Dit dorp passeren we op enige afstand. Op het land is men druk aan het werk met aardappels potten, asperges steken, ploegen en ook nog gier over het land te strooien. Het stinkt hier net zo erg als bij ons. We komen bij het natuurgebied de Tungelerwallen. We lopen meest langs dit gebied en soms moeten we over wallen, wat even pittig klimmen en dalen is. Er ligt veel stuifzand, dat meest wordt vastgehouden door grassen en mossen.

De hele morgen horen we vogelgeluiden. Ook het getokkel van spechten, die bezig zijn met een holletje te maken. Ook zien we zo nu en dan eekhoorns. In de Tungelerwallen zijn, volgens het routeboek, nog de overblijfselen van een Ambonezenkamp. Wij komen het niet tegen. In de oorlog was het een barakkenkamp. In 1950 werden hier 40 gezinnen van Knil-militairen ondergebracht. In 1969 trokken de laatste gezinnen weg.

We komen in Tungelroy. Als we naar een kapel lopen om het te bekijken, komen we een echtpaar tegen. Ze vragen waar we heen gaan. Wij vragen hen hetzelfde. Ze vertellen, dat ze aan het oefenen zijn voor een voettocht naar Zuid-Italië. Ze vangen aan in Wittem.

H.Gerardus is de patroonheilige van Wittem en hij ligt begraven in Zuid-Italië. Het is 2400 km. Zij vertrekken op 1 juli en denken er 4 maanden over te doen.

Even later passeren we weer een kapel. De kapel is erg mooi van binnen. Op het altaar staat een klein beeldje en naast het altaar staan 2 grote engelen.

Op het kerkhof staat een bouwwerk met een nis. Hierin staat een kruisbeeld met eromheen wandschilderingen.

We komen om ca. 12.00 uur bij een café. Hier drinken we koffie en eten wat.

We verlaten Tungelroy en lopen we door een polderlandschap.

Om ca. 13.00 uur lopen we door het natuurgebied de Krang.

Dit gebied bestaat uit bossen, hei en vennen.

Het gebied is rijk aan plantensoorten en dient als broedgebied voor verschillende weidevogels.

We lopen langs het plaatsje Ell.

Na dit dorp lopen we door een gebied met veel fruitbomen. De perenbomen staan al volop in bloesem en de appelbomen beginnen ook.

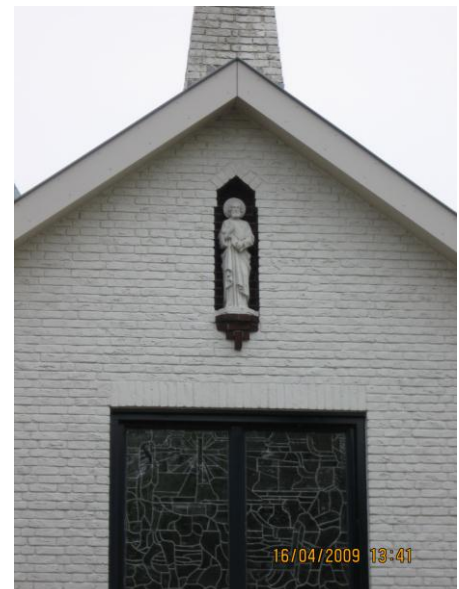
Het is een mooi gezicht. Het is volgens mij redelijk vroeg in het seizoen.

We komen in Hunsel. In het routeboek staat, dat hier een St. Jacobskerk staat.

Aan deze kerk zien wij helemaal niets wat doet denken aan St. Jacobus.

Tegenover de kerk staat een parochiehuis. Er staat op de gevel: St. Jacobus. Boven in de gevel is een nis met daarin een beeld van St. Jacobus.

Op het kerkhof zijn graven van 7 Amerikanen, die op 26 juni 1944 in een vliegtuig zijn neergehaald door de Duitsers.

Aan de zijkant van de kerk is een kapel. Deze is gewijd aan St. Jacobus. Er liggen blaadjes met stempels voor pelgrims onderweg naar Santiago. Jef is er erg blij mee.

Via de St. Jacobsstraat verlaten we Hunsel.

Het is nu nog 2,5 km naar Ittevoort.

Dit gedeelte van de route loopt gelijk met de route naar Santiago.

Regelmatig staan er markeringen voor de route naar Santiago. Deze markeringen bestaan uit een beeltenis van Jacobus en schelpen.

Om 15.30 uur lopen we Ittevoort in.

Ons pension De Tramhalte hebben we snel gevonden. De eigenaresse ontvangt ons. We doen onze rugzakken af. Het is nog vroeg. We besluiten zonder rugzak naar Thorn te gaan. Dit stadje ligt ca. 2,5 km verder. We willen naar de St. Jacobskapel om deze te bekijken en om er een stempel te halen.

In de kerk van Thorn vragen we waar de kapel staat. We krijgen een plattegrond.

De kapel is gemakkelijk te vinden. De man heeft deze kapel zelf gebouwd. Hij geeft ons een stempel en loopt met ons naar de kapel. Hij opent het deurtje, zodat we de binnenzijde kunnen fotograferen.

Deze man heb ik 2,5 jaar geleden ook ontmoet, toen ik met Jan Brok het Grenslandpad hier beëindigde. Hij komt oorspronkelijk uit Breda. Hij is betrokken bij veel St. Jacobsverenigingen.

Daarna lopen we terug naar Ittevoort.

Om ca. 17.30 uur zijn we weer bij het pension.

We besluiten eerst maar te gaan eten in een Chinees Restaurant. We nemen Bami-speciaal en drinken een Chinees biertje, wat goed smaakt.

Daarna gaan we terug naar het pension.

De avond vullen we met het dagboek schrijven, lezen en TV kijken.

Om ca. 22.00 uur gaan we naar bed.

Het weer was vandaag uitstekend, ondanks de mindere voorspellingen.

Vrijdag 17 april 2009. Ittevoort – Sittard: 36 km.

Om 7.15 uur ontbijten we. Het is een goed ontbijtje. We eten in het café. Er zijn veel gekleurde paaseieren over gebleven. We kunnen er zoveel eten als we willen.

Om 7.45 uur vertrekken we.

De weersvoorspelling is waarheid geworden. Het regent flink. Onder het dak van het terras trekken we onze poncho aan. We helpen elkaar en dan is het snel gebeurd. We steken de Napoleonweg over en lopen verder via hetzelfde pad als gisteren richting Thorn.

Aan de buitenzijde van Thorn passeren we het kapelletje van St.Jacobus, waar we gisteren zijn geweest.

Even verder passeren we de grens naar België. We lopen door het dorp Kessenich en daarna langs de Maas. Even verder lopen we tussen de fruitbomen, die volop in bloei staan.

Het regent flink. Onder de poncho is het erg warm. Ik transpireer erg. Ik denk, dat de buitentemperatuur ca. 15 graden is. Dan is een poncho al snel erg warm. Ook omdat ik mijn jas nog aan heb.

We bereiken Geistingen. We lopen om de plaats heen.

We komen weer uit bij de Maas en blijven er een paar kilometer langs lopen.

Bij Aldeneik zijn er geen routeaanduidingen, doordat de infrastructuur is gewijzigd. Er is een natuurpark aangelegd met paden en daaromheen een asfaltweggetje. In een weiland staat een ezel met een jonge ezel. Op een bordje staat: "Proficiat Jef. Het is

een meisje". Ik weet het even niet. Jef wel.

Wij volgen het asfaltpad. We komen toch in Aldeneik en daar zien we weer routeaanduidingen. Het blijft maar regenen. Het is even niet leuk meer.

We lopen we richting Maaseik en passeren een woonhuis met een grote tuin. Deze tuin staat vol beeldjes van allerlei signatuur, maar vooral kabouters.

In Maaseik drinken we koffie in café De Grens. Dit is nog België.

Als we het café binnen stappen, worden we vanachter een glas bier een beetje

meewarig bekeken. Het is alsof we van een andere planeet zijn.

Als we vertrekken regent het nog steeds. We gaan via de brug de Maas over. We zijn nu weer in Nederland. Over de brug gaan we links af een gebied in met alleen gras, brandnetels, distels en een aantal bomen. Over het paadje, dat wij belopen, is het gras iets korter. Het gras is behoorlijk nat, maar het is redelijk kort waar wij lopen. Ik ben toch bang voor natte voeten.

Op een informatiebord staat, dat in dit gebied Koningspaarden lopen.

We kunnen dit aan de bomen zien. Veel bomen zijn aan de onderzijde van de schors ontdaan. De paarden vinden dit waarschijnlijk lekker. Er zijn al een aantal bomen dood.

Als we dit natuurgebied verlaten lopen we langs Roosteren.

We steken een drukke verkeersweg over en gaan weer richting de Maas.

We lopen weer even langs de Maas. Daarna lopen we over een geasfalteerd pad naar Visserweer en daarna Illikhoven. Van deze plaatsnamen heb ik nog nooit gehoord.

Als we Illikhoven verlaten moeten we kiezen uit 2 routes. De ene gaat door een natuurgebied en de andere gaat over een asfaltweg en is korter.

Ondanks de regen kiezen we voor de route door de natuur.

Bij Hoeve De Maas is de splitsing. Ons pad is niet verhard, maar wel met veel plassen. Zo nu en dan is er een sprongetje nodig om geen natte voeten te krijgen.

Na ca. 45 minuten komen we in Papenhoven. We maken een flinke omweg. We lopen over een dijk naar de brug over het Julianakanaal, dat ons in Born brengt.

We lopen door Born. We kijken naar een café uit. We willen koffie drinken.

Bij een Chinees Restaurant kunnen we koffie drinken.

Als we Born verlaten, gaan we via een viaduct over de A2.

We komen bij het Limbrichtse Bos. We lopen langs de rand van het bos. Aan de andere zijde van het pad zijn alleen weilanden. Bijna aan het eind van het pad gaan we het bos in. Het is een smal pad met veel obstakels, zoals omgevallen bomen. Het pad loopt erg slingerend door het bos.

Na het verlaten van het bos gaan we via de Kivitweg naar Limbrigt.

Net in Limbrigt staat aan de rechterzijde het Kasteel van Limbrigt. Het is op een heuvel gebouwd en dateert uit het jaar 1630. Het is een vierkant blok met een binnenplaats. Tegenwoordig wordt het kasteel gebruikt voor feesten, vergaderingen en congressen. Ook is er het Limburgs Carnavalsmuseum gevestigd.

We kunnen via een brug de binnenplaats bereiken. Op de binnenplaats is op een heuvel het hoofdgebouw gevestigd.

We komen op het Platz (plein) van Limbrigt.

We lopen langs een enkel spoorlijntje richting Sittard en steken een drukke randweg over en lopen richting het Centrum.

Onze overnachtingplaats ligt een eindje buiten het centrum en van de route af.

Bij de Kennedysingel verlaten we de route en gaan richting ons Bed and Breakfast.

Het is toch nog 3 kilometer lopen. We arriveren bij de familie Coumans om ca. 16.00 uur.

We worden hartelijk ontvangen door mevrouw. Ze is erg aardig en biedt ons koffie aan. Ze leidt ons naar onze kamer. Het is een mooie kamer. Haar man René komt ook kennis maken.

René vertelt enthousiast over zijn hobby's. Hij werkt niet meer sinds zijn 55e jaar. Hij heeft een paar Oldtimers (w.o. een BMW uit 1968 en een Vauxal Viva uit 1971). Ook heeft hij nog een BMW motor en nog enkele scooters van het merk Vespa.

Hij is er erg trots op.

We kunnen bij hen eten.

Na het douchen, kunnen we om 18.00 uur eten. Het is spaghetti, bereid door René. Onder het eten vertelt hij over het marmeren varken in de tuin. Het weegt ca. 1500 kilogram. Ook over de olijfboom, die al 200 jaar oud was toen hij deze kocht. Ook over de ruzie met de buurman over de opbouw op zijn garage.

Na het eten geeft hij een rondleiding door zijn mooie tuin.

Daarna krijgen we nog koffie.

Daarna ga ik schrijven en we gaan om ca. 22.00 uur naar bed. Het heeft geregend tot ca. 15.00 uur. Het was een natte dag.

Zaterdag 18 april 2009. Sittard – Ransdaal: 30 km.

Om 7.30 uur ontbijten we.

René heeft al een krantenwijk gedaan.

Om 8.00 uur vertrekken we. René wil een stuk met ons meelopen. Hij weet een mooie route zodat we niet terug hoeven te lopen naar het centrum.

We nemen afscheid van Odile. Wat een leuke vrouw. Ze vertelt, dat ze dit jaar voor het eerst bij Vrienden van de Fiets zijn aangesloten. Wij zijn de 7e gasten. Ze vinden het erg leuk.

René is een echte natuurliefhebber. Hij herkent elk vogelgezang en kent heel veel planten bij naam.

We lopen over mooie holle paden in een bos.

Hij loopt met ons mee tot de Paulusstichting. Daar neemt hij een andere route en wij vervolgen de route van het Pelgrimspad. De Paulusstichting was vroeger een klooster, later een nonnenklooster. De nonnen gingen over op de verzorging van gehandicapten. Het weer is uitstekend. De voorspelling is, dat het droog zal blijven vandaag. De temperatuur zal ca. 16 graden worden. De zon schijnt vaag door de heilige lucht. We horen constant veel vogels fluiten. Zij zijn ook tevreden over het mooie

weer.

Op een bord staat aangegeven, dat hier de Korenwolf zich bevindt. Er wordt gevraagd deze dieren niet te verstoren.

Om ca. 9.45 uur trekken we onze jassen uit. De zon gaat steeds meer schijnen en het wordt ook warmer.

Vanaf nu wordt het landschap heuvelachtiger. Het wordt klimmen en dalen. Daar houden we van, als het maar niet te steil is.

We lopen door het Grubbendal en arriveren bij het Kasteel van Terborg.

Er staat een bank, waar we onze broek afritsen. We gaan in korte broek en shirt verder. Dat is niet gek voor half april.

Even verder moeten we het bos in. Hier zien we 3 hangbuikzwijntjes lopen. Een vrouw belt de politie. Volgens haar zijn de dieren hier gedumpt. Als ze niet worden opgehaald, hebben ze niet lang meer te leven.

We lopen naar Spaubeek en passeren het riviertje de Geleenbeek.

We gaan over de A76 middels een viaduct en komen in Spaubeek.

Hier gaan we op een bank zitten en eten ons brood.

Het is vandaag the day before the Amstel Goldrace. Er komen veel wielrenners voorbij. Het zijn toerreners, die de dag vóór de Amstel Goldrace ook deze ronde geheel of gedeeltelijk rijden. Er is zelfs ook veel publiek aanwezig. Ik dacht eerst, dat ze voor ons gekomen waren, maar Jef zei, dat het niet zo is.

Er wordt verteld, dat er ca. 12.000 renners rondrijden.

Na Spaubeek gaan we rechts af en lopen door een heuvelachtig bos met holle paden.

Later passeren we een vliegveldje voor kleine vliegtuigjes, die vliegen middels afstandbediening. Ze maken allerlei capriolen en ook veel herrie.

De paden zijn over het algemeen modderig met veel plassen door de vele regen van gisteren.

Tegen 12.00 uur schijnt de zon volop. Het wordt steeds helderder. De temperatuur is nu ca. 16 á 17 graden.

We lopen langs de plaatsen Nuth, Hunnecam en Amstelrade. Daarna gaan we door een landbouwgebied. Hier wordt volop gewerkt op zaterdag. De boeren willen het goede weer gebruiken om alles weer op orde te krijgen. We komen in het plaatsje Brommelen. Hier is een wegrestaurant, waar we koffie kunnen drinken. Met de eigenaar hebben we een gezellig gesprekje over zijn zaak. Hij vertelt, dat het tussen 17.00 en 18.30 uur altijd ontzettend druk is en hij een grote omzet heeft (Dat zal

wel. Zoiets vertellen ze allemaal. Wij kunnen dat toch niet controleren). Hij interesseert zich erg in ons wandelen.

We gaan via een asfaltweg verder en komen in Weustenrade. Hier arriveren we om ca. 14.00 uur.

Regelmatig komen we op het parkoers, waar de wielrenners rijden. Het lijkt me niet ongevaarlijk. Ze rijden tussen het andere verkeer door. Regelmatig hoor je ze roepen, dat auto's of andere fietsers voor hen aan de kant moeten.

We komen langs Retersbeek en komen bij kasteel Puth. Het kasteel is een robuust bouwwerk zonder franje.

Vorbij het kasteel passeren we een spoorlijn en komen in Voerendaal.

Hier gaan we van de route af en lopen naar de andere kant van het dorp.

Op de markt staat een informatiebord. Dus de juiste weg is snel gevonden.

We gaan weer over de A76 en gaan op weg naar Ransdaal. Een bord geeft aan dat het nog 3 kilometer is.

We lopen langs een redelijk drukke verkeersweg. Dus het is goed opletten.

Om 15.30 uur arriveren we in Ransdaal.

Als we bij de familie Heinen aankomen, is er niemand thuis. Als we besluiten om ergens wat te gaan drinken, komt de zoon net thuis.

Hij laat ons binnen, zet koffie en belt zijn ouders.

Even later komt de man thuis. Hij wijst ons de kamer.

Het is een mooie kamer. De badkamer is zelfs erg lux. Nu eens een douche zonder een smerig douchegordijn, maar een scherm. Wat een luxe.

Na het douchen, gaan we naar het oude stationsgebouw, dat sinds kort een restaurant is.

We eten frietjes met Gyros. Het smaakt uitstekend.

Daarna lopen we terug naar de B&B. De vrouw is nu ook thuis. We maken een praatje met hen. De man zet zelfs de computer op onze kamer voor ons aan.

Ik ga schrijven. Om 20.00 uur ben ik klaar en kijk naar het nieuws.

Vandaag is het ook de Bloesemtocht in Geldermalsen. De temperatuur is al een paar dagen vrij hoog. Dus de bomen zullen wel volop in de bloesem staan. Ik hoor op TV, dat er 30.000 wandelaars waren.

Om 22.00 uur gaan we naar bed.

Zondag 19 april 2009. Ransdaal – Cadier en Keer: 34 km.

Om 7.45 uur vertrekken we.

We lopen naar Colmont, want Ransdaal ligt 4 kilometer van de route af.

Het weer is heel goed, alleen is het een beetje heiig, maar de zon schijnt volop.

In Colmont gaan we voorbij een camping rechtsaf richting Eyserheide.

We lopen door een heuvelachtig landschap met steeds klimmen en dalen.

Om 9.45 uur trekken we onze jassen uit, want het wordt al warm.

Het is voor de maand april al erg warm. Dit is uitzonderlijk.

De uitzichten zijn erg mooi. Alleen is het jammer, dat het zo heiig is. Hierdoor is het uitzicht toch beperkt. Ik kan hierdoor geen goede foto's maken van de panorama's.

Limburg is in deze streek erg mooi. Het ziet er een beetje on-Nederlands uit.

In Eyserheide komen we weer op de route.

We lopen door Eyserheide en gaan via een graspad verder. Het is weer heuvelachtig.

Soms is het toch, naar Nederlandse begrippen, pittig.

Om 10.00 uur gaan we in de korte broek verder.

In de verte zien we Gulpen liggen. Het is nog een paar kilometer.

We passeren het "Miljoenenlijntje". Het is een enkelspoor. Waar de naam vandaan komt is mij niet duidelijk.

We lopen over graspaden door weilanden en lopen door een handvol draaipoortjes.

We komen bij een asfaltweg, die ons in Gulpen brengt. Het is dan nog ca. 1,5 kilometer.

*In Gulpen drinken we koffie in Hotel Trois Fontaines.
De barjuf vraagt of wij het pelgrimspad lopen. Als wij dat bevestigen vraagt ze of wij iets in het gastenboek willen schrijven. Dat doen wij uiteraard.
Ik kijk terug in het boek en zie, dat Annie de Graaf, met vriendinnen, hier ook is geweest in september 2007.
We verlaten Gulpen en moeten weer klimmen via een graspad.
Hier zien we de gebouwen van Brand Bier.*

*Om 12.00 uur lopen we tussen Gulpen en Schin op Geul.
Het is hier een zeer mooie natuur met overal ontzettend veel pinksterbloemen in de weilanden.*

*We lopen langs de Geul door weilanden met ontzettend veel draaiportjes.
Als we in Schin op Geul aankomen is hier zojuist de Amstel Goldrace gepasseerd. We komen ontzettend veel mensen tegen, die terug wandelen naar de camping.
In het centrum zijn opstoppingen door auto's en caravans. Ze geven elkaar niet de ruimte en willen ook geen ruimte maken. Erg eigenwijs allemaal.
Buiten Schin op Geul steken we een onbewaakte overweg over.
Het is ca. 12.30 uur. We zoeken een goed plekje in het gras en gaan "lunchen".
Daarna lopen we verder. In het boek staat, dat we langs de Kluis komen. Dit is een kapel met er omheen een kruisweg.*

We lopen over smalle paden, maar zien geen markeringen. Bij een T splitsing zien we rechts weer markeringen. Die volgen we en komen bij de Kluis. Het is inderdaad een kapel met daar omheen de kruisweg. Deze bestaat uit muurtjes met nissen, waarin schilderijen zijn aangebracht over de kruisweg. We maken een paar foto's van de kuisweg. De kapel is niet toegankelijk. We gaan via een steile trap berg af. Plots staan we weer bij de onbewaakte overweg, waar we hebben zitten lunchen. We bekijken het routeboek. Nu blijkt, dat we deze route hadden moeten lopen om naar de Kluis te gaan en niet andersom. Er is iets fout gegaan. Het boek geeft aan, dat we verder weer een onbewaakte spoorwegovergang over moeten. Dus we trachten zo dicht mogelijk langs de spoorlijn verder te gaan om de overgang niet te missen. Na 10 minuten zijn we weer bij een viaduct, dat over de spoorlijn gaat.

We lopen over het viaduct richting de Drie Beeldjes. In het midden een kruisbeeld en aan beide zijden een beeld, waarvan ik de namen niet ken. Om ca. 14.00 uur lopen we al een tijd door een terrein met smalle paadjes met struiken langs het pad en aan de andere zijde grasland met hier en daar een plas. Het is heuvelachtig met soms mooie uitzichten.

We lopen langs een bosrand. Er staat een boom met uitgeholde stam. Hier staat een paddestoel met kleine kabouterjes omheen. Aan de andere kant van de boom hangt een briefje met de tekst: "Kabouterwandeling Bim Bam".

Even verder zien we weer iets dergelijks.

Even later komen we veel ouders tegen met kleine kinderen, die op zoek zijn naar de kabouters. Ze vinden het erg leuk.

We komen in Scheulder.

Daarna gaan we verder over een pad tussen de weilanden. Rechts zien we op enige afstand Sibbe liggen en verderop Margraten.

Vlak boven ons vliegen 3 helikopters. Ze hangen bijna stil. Dat duidt er op, dat de wielrenners hier in de buurt rijden.

Om ca. 15.45 uur beginnen we aan de laatste kilometers.

We lopen met een boog om Cadier en Keer heen.

We nemen een kortere weg en lopen het dorp in via de Kapelstraat.

We steken de Rijksweg over en hebben onze Bed and Breakfast van de Familie van Dam snel gevonden.

Mevrouw ontvangt ons. Ze biedt ons aan in de tuin te gaan zitten, want het is nog uitstekend weer. Haar man zit er ook.

We beginnen over de tuin. Hij zegt, dat het een wildduin is.

Wij vinden het een puinhoop. Overal zevenblad, brandnetels, klaver en overal groeit er gras doorheen. Het is verschrikkelijk. Hij praat er liever over dan er in te werken.

Het is een vervelend, eigenwijs mannetje. Als we de koffie opgedronken hebben gaan we naar onze kamer.

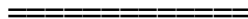
Na het douchen, gaan we naar een eetcafé langs de weg, ca. 20 minuten lopen.

Het is er erg druk. Wij eten een schnitzel.

Om ca. 19.30 uur lopen we terug. We kijken meteen naar de route voor morgen.

Als we terug zijn ga ik schrijven en Jef gaat lezen.

Om ca. 22.00 uur gaan we naar bed.

Maandag 20 april 2009. Cadier en Keer – Visë: 25,5 km

Om 7.30 uur kunnen we ontbijten.

Jef en ik drinken koffie bij het ontbijt. De man en vrouw drinken thee. Hiervoor worden brandnetel- en andere blaadjes uit de tuin geplukt.

Om 8.00 uur zijn we vertrokken.

Het is goed weer.

De route kunnen we vlakbij de B&B oppikken. We gaan richting Gronsveld.

Na een half uur komen we langs Gronsveld.

Even later passeren we de Henkeput. Deze mysterieuze put is ca. 12 meter diep. Over de oorsprong en naam is weinig bekend.

De trechtersvormige put gaat over in een schacht.

Ter plaatse van de overgang van put naar schacht is een uitgehakte kleine ruimte.

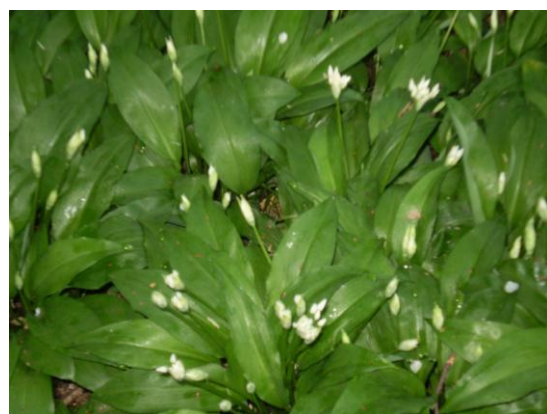
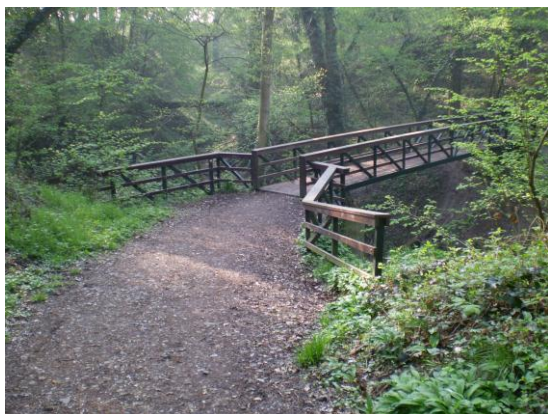
Waar deze ruimte voor heeft gediend is niet bekend.

De put is regelmatig onderzocht.

Tijdens het legen van de put vond men veel menselijke en dierlijke beenderen, evenals restanten van

Romeins aardewerk. De conclusie kan wel getrokken worden, dat de put misschien wel 2000 jaar oud is.

We lopen door de bossen.

Het weer is goed. De zon schijnt door de bomen, waarvan de bladeren vaak nog niet volgroeid zijn. Het ziet er wel voorjaars uit met het frisse groen en soms aangename geuren.

De lucht is helblauw.

We arriveren in het dorp Mersch. We komen een paar wandelende dames tegen. Het is echt een vrouwenclub met veel gekakel. We vragen hen of er hier een café is, waar we koffie kunnen drinken. Volgens hen is er geen café. Ze adviseren ons bij particulieren aan te bellen. De mensen zijn, volgens hen, zo aardig, dat we zeker koffie krijgen.

“Die zijn Gek”. We gaan verder.

Verderop in het dorp passeren we een herberg voor pelgrims (San Jacobi). Men wil ook een graantje meepikken van de pelgrimage.

Verderop passeren we de Belgische grens. We lopen vanaf nu in België.

We lopen nabij het dorp Moelingen. Even verder het plaatsje Berneau. Ik spreek een man aan en vraag in het Nederlands naar een café.

Hij spreekt alleen Frans en er is geen café.

We lopen langs een dijk met daarop een spoorlijn.

Even verderop kunnen, via een tunneltje aan de andere kant verder en moeten door weilanden.

We passeren een aantal poortjes. Er staan geen aanwijzingen en lopen maar van poortje naar poortje.

Als we de weilanden hebben verlaten is het etenstijd.

We gaan op een paar boomstammen zitten en ik eet

brood met een stuk kaas.

Op dit punt is een kruising van de Nederlandse LAW 7 en de Belgische GR 8.

We gaan verder over de weg. Soms moeten we door een bos.

Het dorp Richelle sur le Bois passeren we op een 50 meter.

Via een asfaltweg komen we in Visé. We moeten het hele stadje door. Binnen de bebouwing staan geen aanwijzingen meer aangegeven.

Om ca. 12.00 uur arriveren we bij het station. Onze trein naar Breda, via Eindhoven, vertrekt om 14.00 ur.

Tegenover het station is een café met een terras. We nemen plaats op het terras in de zon. We bestellen wat te drinken en genieten van de zon en het zalige nietsdoen en wachten.

Om ruim 14.00 uur vertrekt de Belgische trein naar Etten-Leur.

Om ca. 16.30 uur arriveren we in Etten-Leur.

Dit is het eind van het 1° en laatste deel van het Pelgrimspad.

Nawoord.

Een mooie route van Noord Holland naar Visé, net over de grens bij de St. Pietersberg. Er zitten voor ons 2 kanten aan deze wandelingen. Het is over het algemeen interessant deze routes te lopen, omdat we in veel plaatsen en natuurgebieden zijn geweest, maar ook weer een goede training voor de buitenlandse tochten, die we meestal in mei gaan wandelen.

Steeds merken we, dat de conditie nog steeds goed is.

